

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

XLIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

XLIX. Hæc hæctenus ab Alberto sibi ipsi contraria, (defendit enim sententiam, damnatos peccare, negantem) formabantur argumenta, ad quæ dissolvenda magno studio an-nititur. Subjicienda nunc nobis sunt ea, quæ apud alios subinde occurrunt. Nonum igitur argumentum ex Bonaventura, (qui & ipse opinionem contrariam tuetur) ab auctori-tate vetustissimorum Patrum desumptum hoc est: *Augustinus de Fi-de ad Petrum dicit, quod bonam habere nullatenus poterunt voluntatem. Sed nolle se peccasse est voluntatis bonæ. Ergo non poterunt hanc habere. Ergo si considerabunt peccatum suum, cum non possint nolle, nec esse habent velle.* Lo-cum Augustini, vel quicumque libri illius auctor est, plenum re-præsentavimus, §. IV. Pertinent huc, ne idem argumentum otiosè repetamus, quæcunq; ex cæteris Ecclesiæ Patribus ad sen-tentiam hanc confirmandam corrogantur. Quamquam enim hoc argumenti genus nullatenus ejusdem roboris & momenti sit cum eo, quod ex S. Literarum auctoritate, sive verbis formalibus sive consequentiarum virtute concludente deducitur, non exiguum tamen ad persuadendam veritatem pondus est, fideles ejus ætatis, quæ in eruditione Sacrà & studio pietatis hanc nostram longè su-peravit, audire sibi consentientes. Non autem adducemus eos ex vetustissimâ antiquitate Patres, qui tales ubique, cum de infer-nalibus malis agunt, ponunt doctrinas, ex quibus liquidò fluit, damnatis varia competere peccatorum, vitiorumq; genera, sed iis contenti erimus, qui eorum nominatim faciunt mentionē. Chry-sost. Serm. III. ad Phil. *Peccata in inferno exuere non licet.* Auctor libri de triplici habitaculo: *Lacus inferni plenus est tenebrarum, discordiæ, odii, stultitiæ, amaritudinis, offensionis.* Origenes II. Periarch. c. XI. p. 707. *Requiris sanè, si hi, qui vitiorum malis irretiti sunt, nec emendatio-nis aliquid in hac vitâ adhuc positi comparare sibi potuerunt, & ita ex hoc mundo abscesserant, sufficiat illis ad pœnam, quod illis ipsis perdurantibus in se noxiis affectibus, cruciantur, id est, vel iræ, vel furoris, vel insanis, vel moro-ris, quorum utique mortiferum virus nullo in hac vitâ emendationis medica-mento mitigatum est: An his affectibus immutatis generalis pœna stimulis ve-xabuntur? (ita circumscribit Rufiniano ore quæstionem: an per ipsum peccatum an per pœnam à peccato diversam puniendi sint olim damnati?) Sed & aliorum suppliciorum speciem intelligi arbitror posse.*

posse, quia sicut sentimus soluta corporis membra atque suis invicem avulsa compagibus immensi doloris generare cruciatum: ita anima cum extra ordinem atque compagem, vel eam harmoniam, ad quam ad bene agendum & utiliter sentiendum à Deo creata est, fuerit inventa, nec sibi metipsum rationabilium motuum compagine consonare poenam cruciatumque, putanda sit sibi metipsum ferre disfidii & inconstantiæ suæ atque inordinationis sentire supplicium. Quæ animæ dissolutio atque divulsio, cum adhibiti ignis ratione fuerit explorata, sine dubio ad firmiorem sui compagem, in restorationemque solidatur. Hugo Victorinus IV. de An. c. XIII. Omnis, qui est in inferno, odit se & omnes alios. Bernhardus, de Verb. Orig. In inferno solum peccatum & poena peccati. Innocentius III. de cont. mund. c. X. Male dicent damnati altissimo & blasphemabunt excelsum.

L. Decimum apud Bonaventuram argumentum desumitur à conformitate damnatorum cum angelis malis & hoc est: *Voluntas hominis post mortem est invertibilis, sicut voluntas angeli mali. Sed angelus malus vult se peccasse. Ergo. A statu malorum angelorum in inferno ad statum damnatorum ex duplici causâ legitima est collectio, primò, quia sicuti bonis angelis salvati similes futuri dicuntur, ita malis ex contrario damnatos conformes fieri necesse est. Hinc in eundem eum ignem conjiciuntur damnati, qui preparatus est diabolo & angelis ejus, ut eandem in illo cum diabolo poenam sustineant. Matth. XXV. 41. Deinde, quia ea ipsa argumenta, quæ damnatos peccare non posse, probant, illud idem de dæmonibus quoque evincunt, ut suo loco ostenderetur. Ergo in contrarium, si non obstantibus pro impeccabilitate damnatorum rationibus, dæmones revera peccant, damnati quoque peccabunt; aut certè ostendenda est diversitatis ratio, cur justitia Divina dæmonibus, qui licet hominem seduxerint, nullam tamen gratiam, quippe quæ ipsis oblata non est, sicut damnati, petulanter spreverunt, aliam, quam damnatis, qui duplici jure pereunt, admetiatur poenam: vel certè, cur justitiæ, cur sapientiæ Divinæ repugnet, damnatos peccare, non autem repugnet, peccare dæmones? Jam verò aut dicendum est, dæmones actu poenâ infernali torqueri. Rupertus, libro I. de Victor. Verb. D. c. XVII. Sciendum est, ait, quia, quocumque se vertat, poenam suam secum portat, (Diabolus) & plaga ignis, ignitorum lapidum, quæ semel est fulminatus, intrinsecus in ipso*